

ת"ד 13719/12/17 - מדינת ישראל נגד גלינה יולמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13719-12-17 מדינת ישראל נ' יולמן

לפני כבוד השופט אלעד שור	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים:	גלינה יולמן

החלטה

התיק שבפניי הנו תיק תאונת דרכים, על פי עובדות כתב האישום בתאריך 25/9/17 יצאה הנאשמת עם רכבה מחניה, לא נקטה באמצעי זהירות והולכת רגל נפגעה ונחבלה.

הנאשמת כפרה באשמה באמצעות בא כוחה וביום 19/3/19 התנהל דיון הוכחות בתיק, בדיון העיד הבוחן המשטרתי אשר חקר את התיק ובאמצעותו הוגשו המסמכים אשר ערך.

בין היתר ביקשה התובעת המלומדת להגיש את עדותה של הנפגעת, באמצעות הבוחן, שכן זה האחרון הוא שגבה את ההודעה.

המאשימה ביקשה להגיש את הודעת הנפגעת מבלי שתעיד, שכן לדבריה מספר ימים קודם לדין נפטרה הנפגעת, לטענת באת כוח המאשימה בהסתמך על סעיף 10א' לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, ניתן להגיש את הודעת הנפגעת שכן תאונת דרכים הוכרה בדין ובפסיקה כעבירת אלימות ומשכך הרי שניתן להגיש את ההודעה ואף לסמוך על ממצאי ההודעה.

בא כוח הנאשמת המלומד התנגד להגשה וטען כי נדרש אמצעי פסול שהביא לידי אי התייצבות העדה וכי אין כל ראיה לכך שפטירת המעורבת קשורה באמצעי פסול.

על מנת שלא לעכב את המשך הדיון בתיק קבעתי כי בשלב זה אינני מקבל את הודעת המעורבת וכי בהמשך תועבר החלטה מפורטת לצדדים.

להלן נימוקי החלטתי:

ההיסטוריה החקיקתית של סעיף 10 א' לפקודת הראיות (נוסח חדש) קשורה בהתגברות הפשיעה ועל חוסר יכולת להגיש עדויות אשר נמסרו על ידי עדים מחוץ למשפט ובהגיעם לבית המשפט חזרו בהם או סרבו להעיד או חלילה נבצר מהם להתייצב לעדות עקב מעשה פסול.

ראה לעניין זה את דברי ההסבר של הצ"ח 1130, תשל"ד ע"מ 80 וכן הצ"ח 1352 תשל"ח בעמ' 258.

המאשימה טענה כי הסיבה בעטיה מבוקשת הגשת ההודעה במקרה זה הנה היות ותאונת דרכים נחשבות כעבירות אלימות. אמנם, צודקת באת כוח המאשימה המלומדת כי כך הכירה הפסיקה אך עניין זה אינו רלוונטי כלל ועיקר לענייננו שכן התנאי הראשוני להגשת הודעה לפי סעיף 10א' הנו כי ההליך הנו הליך פלילי ללא קשר אם מדובר בעבירת אלימות אם לאו, לפיכך מאחר והליכים בבתי המשפט לתעבורה הנם הליכים פליליים משוכה זו נעברה ללא צורך להכיר באירוע כאירוע אלימות.

המשוכה הבאה שיש לעבור הנה המשוכה אשר נקבעה בסעיף 10א' סעיף קטן ב'.

סעיף קטן ב' מאפשר לבית המשפט לקבל אמרה של עד שניתנה מחוץ למשפט גם אם נותן האמרה אינו עד במשפט כאשר נותן האמרה אינו בן החיים, כפי שבענייננו, "ובלבד שבית המשפט שוכנע שמנסיבות העניין עולה, כי אמצעי פסול שימש להניא או למנוע את נותן האמרה מלתת את העדות".

ברי, כי פטירתה של העדה המעורבת גב' שמחה מורד ז"ל ילידת 1937 שהייתה בת 82 בפטירתה אינו קשור חלילה

במעשה פסול הקשור במשפט זה, לכן לא ניתן לקבל את ההודעה אשר מסרה העדה מחוץ לבית המשפט בשל אי קבילותה.

לאור כל האמור מצאתי כי דין הבקשה להגיש את ההודעה בנסיבות שנוצרו, להידחות.

המזכירות מתבקשת להעביר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשע"ט, 21 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.